

177.

**Zákon ze dne 4. července 1934,
o plynárenských podnicích požívajících výhod.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Plynárenské podniky.

§ 1.

(1) Plynárenskými podniky se v tomto zákoně rozumějí podniky, které vyrábějí nebo dodávají svítiplyn pro všeobecnou potřebu, zejména ty, které náležejí státu nebo jednomu nebo několika svazkům územní samosprávy anebo společností (společenstvům), na nichž jsou tyto veřejné korporace nebo některá z nich zúčastněny aspoň 60% jejich kapitálu.

(2) Plynárenským podnikům (odstavec 1) mohou být ministerstvem veřejných prací v dohodě s ministerstvy financí, průmyslu, obchodu a živností a vnitra přiznány všechny nebo některé právní výhody vyplývající z tohoto zákona. Tyto výhody mohou jim být přiznány též jen pro některá jejich díla, a to pro díla jak již zřízená, tak i teprve projektovaná. V rozhodnutí o přiznání těchto výhod zejména bude určeno území, ve kterém tyto výhody plynárenskému podniku příslušejí, budou stanoveny podmínky hospodárné výroby a hospodárného rozvádění svítiplynu a jiné podmínky v zájmu veřejném a bude plynárenskému podniku uložena povinnost dodávat svítiplyn každému spotřebiteli, který vyhovuje podmínkám schváleným ministerstvem veřejných prací. Podrobné předpisy o tom mohou být vydány vládním nařízením.

(3) Plynárenské podniky, jimž byly přiznány všechny nebo některé výhody vyplývající z tohoto zákona, podléhají, pokud jde o zachování podmínek a povinností uložených v rozhodnutí podle odstavce 2, doзору ministerstva veřejných prací a jsou povinny předkládati tomuto ministerstvu bezplatně data potřebná pro statistiku. Kromě toho musí být členy revizní organizace, která k tomu bude uznána ministerstvem veřejných prací v dohodě s ministerstvem vnitra.

Výhody právní.

§ 2.

(1) Plynárenským podnikům může být přiznáno právo užívání v mezích ustanovení § 3

pro jejich úředně schválená díla cizích nemovitostí, čítajíc v to i pozemky cestní, silniční, vodní a železniční (užívací práva).

(2) Rovněž jim může být přiznán nárok na vyvlastnění nemovitostí a práv (§ 4).

§ 3.

Užívací práva.

(1) Užívací práva (§ 2, odst. 1) netýkají se nemovitostí, které slouží účelům bohoslužebným, hřbitovů (kolumbárií a pod.), dále nemovitostí, na nichž jsou státní radiotelegrafní nebo radiotelefonní stanice, a nemovitostí, vyroben a skladišť, na nichž má vojenská správa zvláštní zájem se zřetelem k obraně státu. U všech těchto nemovitostí je vždy třeba dohody plynárenského podniku s jejich vlastníkem (uživatelé).

(2) Při výkonu užívacích práv jest plynárenský podnik povinen šetřit co nejvíce použitých nemovitostí a práv vlastníka neb uživatele nemovitosti i práv osob třetích; zejména jest povinen náležitě šetřit jiných zařízení, která jsou v nemovitosti. Po provedení potřebných prací a po skončení užívání musí podnik nemovitost uvést co nejdříve na své útraty do řádného stavu.

(3) U pozemků cestních, silničních, vodních a železničních nesmí výkonem užívacího práva trpět účel, jemuž pozemky ty slouží podle svého určení, na př. veřejná doprava. U ostatních nemovitostí nesmí být výkonem užívacího práva vlastníku nebo uživateli nemovitosti zabráněno v obvyklém užívání nemovitosti. Vyžaduje-li nakládání s nemovitostí odstranění nebo změnu plynárenského zařízení, jest vlastník nebo uživatel nemovitosti povinen plynárenský podnik o tom vyrozumět a plynárenský podnik jest povinen do 6 týdnů po vyrozumění zařízení na své útraty odstranit nebo změnit. Tato lhůta může být v odůvodněných případech přiměřeně zkrácena nebo prodloužena. Nedohodnou-li se strany o tom, zda tu jsou důvody vyžadující odstranění nebo změnu plynárenského zařízení anebo důvody pro zkrácení nebo pro prodloužení lhůty, rozhodne okresní úřad, a to, jde-li o nemovitosti železniční, se souhlasem dozorčího úřadu železničního.

(4) Jest-li vlastník nebo uživatel nemovitosti nevyrozuměl plynárenský podnik o zamýšleném nakládání s nemovitostí anebo způsobil-úmyslně nesprávným vyrozuměním odstranění nebo změnu plynárenského zařízení anebo odmítl-li opatření navržené plynárenským podnikem, jimž by se bylo dosáhlo žáda-

ného účelu, i když se plynárenský podnik zavázal, že nahradí zvýšený náklad, který by tím vlastníku nebo uživateli nemovitosti vznikl, jest povinen nahraditi plynárenskému podniku škodu. O nároku na náhradu škody a o její výši rozhoduje, nedojde-li k dohodě, okresní soud, v jehož obvodě nemovitost leží, v řízení nesporném.

(5) Vlastník nemovitosti, k níž byla zřízena užívací práva, má nárok na náhradu škody, která mu vznikne povolením nebo výkonem užívacích práv. O náhradě škody vzniklé povolením užívacích práv rozhodne, nedojde-li k dohodě, okresní úřad současně se zřízením těchto práv, a to jen k návrhu vlastníka nemovitosti; návrh ten musí býti podán nejpozději před ukončením komisionelního jednání, k němuž musí býti vlastník nemovitosti zvlášť pozván. O náhradě škody vzniklé výkonem užívacích práv rozhoduje, nedojde-li k dohodě, okresní soud, v jehož obvodě nemovitost leží, v řízení nesporném, a to k žádosti vlastníka nemovitosti; žádost musí býti podána do roka po dni, kterého vlastník nemovitosti o škodě zvěděl. Podobně, není-li vlastník nemovitosti spokojen s náhradou stanovenou okresním úřadem za škody vzniklé povolením užívacích práv, může do roka po dni, kterého rozhodnutí okresního úřadu nabylo právní moci, žádati za stanovení náhrady u okresního soudu.

(6) O zřízení užívacích práv rozhoduje okresní úřad, a to u nemovitostí, které jsou ve vlastnictví (správě) státu, se souhlasem ministerstva veřejných prací, u nemovitostí železničních se souhlasem dozorcího úřadu železničního.

(7) Užívací práva jsou účinná proti každému držiteli nemovitosti, k níž byla zřízena; na právního nástupce plynárenského podniku přecházejí jen, byla-li mu přiznána výhoda užívacích práv. Tato práva nejsou předmětem zápisu do pozemkových knih a nemohou býti vydržena ani promlčena.

§ 4.

Nárok na vyvlastnění.

(1) Vyžadují-li toho důležité důvody technické nebo hospodářské, může místně příslušný okresní úřad povolit vyvlastnění nemovitostí a práv pro úředně schválená díla plynárenských podniků, jimž byla tato výhoda přiznána (§ 1, odst. 2); zpravidla budiž povolena jen služebnost.

(2) Nemůže-li vlastník nemovitosti v důsledku vyvlastnění části pozemku nebo zřízení

služebnosti zbývajících částí nemovitosti účelně užívat, jest plynárenský podnik povinen převzít za odškodné celou nemovitost.

(3) Předmět a rozsah vyvlastnění stanoví okresní úřad, který vydá vyvlastňovací nález obdobně podle předpisů zákona ze dne 18. února 1878, č. 30 ř. z., o vyvlastňování k účelu stavby železnic a k provozování jízdy po nich, v zemích Slovenské a Podkarpatoruské obdobně podle zák. čl. XLI/1881. Jde-li o nemovitosti, které jsou ve vlastnictví (správě) státu, jest kromě toho třeba souhlasu ministerstva veřejných prací a, jde-li o nemovitosti železniční, souhlasu dozorcího úřadu železničního.

(4) Nedojde-li k dohodě o odškodném, buď ve vyvlastňovacím nálezu stanoveno odškodné na podkladě nálezu a posudku znaleců, a to v penězích. Proti výši odškodného není odvolání přípustné. Každá ze stran může však žádati do roka po dni, kterého vyvlastňovací nález nabyt právní moci, za stanovení odškodného u místně příslušného okresního soudu v řízení nesporném. Pro soudní řízení platí obdobně v zemích České a Moravsko-slezské předpisy zákona č. 30/1878 ř. z. a v zemích Slovenské a Podkarpatoruské předpisy zák. čl. XLI/1881.

(5) Pravoplatný vyvlastňovací nález jest vykonatelný, bylo-li odškodné stanovené okresním úřadem složeno u soudu nebo jinak zajištěno.

(6) O náhradě škody vzniklé výkonem služebnosti platí obdobně předpisy § 3, odst. 5.

(7) Služebnosti zřízené podle předpisů tohoto zákona jest povinen při dražbách služebných nemovitostí vydražitel převzít bez započtení na nejvyšší podání, ať jsou zajištěny v jakémkoli pořadí.

Výhody finanční.

§ 5.

(1) Na dílčí dlužní úpisy vydané plynárenskými podniky (§ 1, odst. 1) vztahují se obdobně ustanovení zákona ze dne 24. dubna 1874, č. 48 ř. z., o ochraně práv majitelů zástavních listů, a zákona ze dne 27. prosince 1905, č. 213 ř. z., o založených bankovních dlužních úpisech, pokud se týká zák. čl. XXXVI/1876, o zajištění zástavních listů, vyjímajíc ustanovení jednající o poplatcích. Podrobnosti stanoví vládní nařízení.

(2) Je-li zúročení a splacení takových dílčích dlužních úpisů zajištěno, může vláda sta-

noviti nařízením pro jejich jednotlivé emise, že těchto dílčích dlužních úpisů smí být užíváno k úročnému ukládání peněz poštovní spořitelny, nadačí a ústavů podléhajících veřejnému dozoru, rovněž k ukládání peněz poručenců a opatrovanců a peněz depositních, a konečně až do výše bursovního kursu, avšak nikoli přes jmenovitou hodnotu, za služební a obchodní kauce.

Poměr plynovodů k nemovitostem.

§ 6.

Plynovody a jiná rozvodná a spotřební zařízení plynárenských podniků, jimž byly přiznány právní výhody podle §§ 2, 3 nebo 4, zůstávají majetkem těchto podniků až do úplného zaplacení odběratelem nebo vlastníkem nemovitosti, v níž jsou zřízena. Do té doby nejsou částí ani příslušenstvím této nemovitosti.

Účinnost a provedení zákona.

§ 7.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr veřejných prací v dohodě s ministry financí, průmyslu, obchodu a živností, spravedlnosti, vnitra a železnic.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Czech v. r.

178.

Zákon ze dne 10. července 1934 o báňské inspekci.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Účel báňské inspekce a její úkoly.

Aby byl zajištěn náležitý dozor na provádění ochranných předpisů při hornickém podnikání (§ 5 obec. hor. zák.), zřizuje se báňská inspekce, jejímž úkolem jest dozíratí na to, zda a jak jsou zachovávány ochranné předpisy a opatření týkající se

1. bezpečnosti života a zdraví osob (zaměstnanců v hornictví i osob jiných);

2. pracovního poměru zaměstnanců v hornictví;

3. ochrany cizího vlastnictví proti nebezpečím z provozování hornictví.

§ 2.

(1) K provádění úkolů báňské inspekce se zřizují

a) ústřední báňský inspektorát při ministerstvu veřejných prací a

b) báňské inspektoráty při revírních báňských úřadech; obvody a sídla báňských inspektorátů stanoví vládní nařízení.

(2) Báňské inspektoráty jsou podřízeny ústřednímu báňskému inspektorátu.

§ 3.

Působnost ústředního báňského inspektorátu.

(1) Báňské inspektoráty vykonávají bezprostřední dozor podle § 1 tohoto zákona soustavnou prohlídkou závodů svého dozorcího obvodu, zjednávajíce si při tom zevrubnou znalost všech příslušných poměrů.

(2) Ústřednímu báňskému inspektorátu přísluší vrchní dozor nad báňskou inspekci a vůbec péče o to, aby báňská inspekce náležitě mohla plnit své úkoly; zejména mu přísluší řídití inspekční službu báňských inspektorátů, sledovati zdroje nebezpečí, vyvolávané hornickým provozem, jakož i vývojem racionalisace, navrhovati revisi, kodifikaci a vydávání bezpečnostních předpisů, sestavovati zprávy o činnosti báňské inspekce, zpracovávati statistiku, související s touto činností.

§ 4.

(1) Přednostou ústředního báňského inspektorátu jest ústřední báňský inspektor, jemuž se přidělí

a) potřebný počet báňských inspekčních úředníků,

b) potřebný počet kancelářských a jiných zaměstnanců.

(2) Zaměstnanci ústředního báňského inspektorátu zůstávají v příslušných osobních stavech zaměstnanců ústředí ministerstva veřejných prací.

§ 5.

(1) Přednostou báňského inspektorátu jest báňský inspektor, jemuž se přidělí

a) potřebný počet báňských inspekčních úředníků,

b) potřebný počet kancelářských a jiných zaměstnanců.